

SZTEmagazin > Archívum > 2020

SZEGEDI EGYETEM MAGAZIN

Szeged multiverzumai - interjú Omerović Martinnal

2020. július 02.

Hogy nézne ki Szeged Szent István tere egy világvárvány, vagy akár egy atomháború után? Milyen változásokon megy keresztül a technológiába született, jövőbeli ember által újjáépített Dóm tér? - Ezekre a kérdésekre keresi a választ diplomamunkájában Omerović Martin, a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Képzőkötés most végzett képzőkötés szakos hallgatója. Rövid interjúnkban a képek mögött lévő inspirációkról, pályaválasztásról, egyetemi létről is beszélgettünk.

Cikk nyomtatás

Link küldés

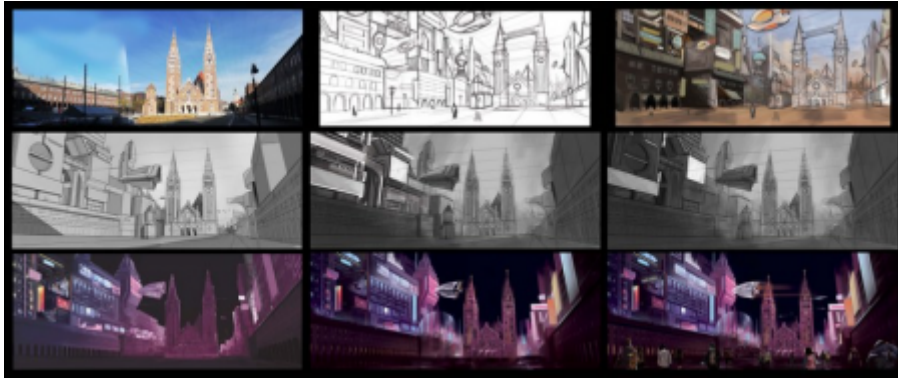
Tetszik 14

Tweet

- Honnan jött az ihlet a diplomamunkádban látható képekhez? A posztapokaliptikus Szeged ötlete a koronavírussal kapcsolatban merült fel?

- A diplomamunkámban Szeged párhuzamos univerzumait szerettem volna megmutatni, a képeken két disztópikus és egy utópikus világ jelenik meg. Az egyik egy cyber punkos, fejlett technológiával rendelkező univerzum, a másik pedig inkább háborús, posztapokaliptikus, dízel punk stílusú Szeged, amit ugye most akár aktuálisnak is tekinthetünk a koronavírus és a karantén miatt. De az ötlet

egyébként már a vírus előtt is megvolt, menet közben írtam bele a szakdolgozatomba, hogy ez egy alternatív univerzum is lehetne a koronavírus után. De ez csak egy fantáziavilág, nem kell komolyan venni.

- Szóval már régebbóta foglalkoztat ez a téma? Honnan jön az érdeklődés?

- Az alap témára, erre a sci-fis, fantáziadús világra általában a kedvenc könyvek, filmek, játékok inspirálnak. Nagyon felkapott egyébként is ez a téma, hogy a technika fejlődésével merre halad tovább a világ: sok cyber punk játék van, illetve filmek, sorozatok - mint a Szárnyas fejvadász, Black Mirror, Mad Max... engem nagyon érdekel ez a téma, a posztapokaliptikus művek pedig megihletnek.

- Miért jöttél erre a szakra? Mióta érdekelnek a művészetek?

- Már középiskolában is képzőművészet szakon voltam, ott ismerkedtem meg a festészettel, grafikával, és ezzel az egész világgal. Amikor találkoztam a számítógépes grafikával is, nagyon megtetszett, és eldöntöttem, hogy mindenképpen ebbe az irányba szeretnék tovább menni, hiszen nagyon sok lehetőség rejtőzik benne. Néhány ismerősöm ide járt már akkor a szegedi képzőművészeti szakra, tőlük kérdezősködtem, és nagyon sok pozitívumot hallottam róla. Én szabadkai vagyok, szóval a város közel is volt, az átjárás nem okozott problémát. Na meg Szegedet is mindig nagyon szerettem, összekötöttem a kellemeset a hasznossal.

- Milyen volt itt egyetemistának lenni?

- Nagyon élveztem. Ha tudtam volna, hogy az utolsó félévem elmegy a vírus miatt... akkor egy kicsit talán megpróbálom még jobban kiélni ezt az időszakot. De ez a három év így is nagyon szép volt. Szeged egyetemi város, esténként ellepik a fiatalok az utcákat, nagyon jó hangulata van. Ráadásul az építésze hasonló egy kicsit a szabadkaihoz, és emiatt még inkább otthon éreztem magam. És a társaság is szuper volt, úgyhogy tényleg minden nagyon jól összejött.

- Milyen terveid vannak jelenleg?

- Mindenképpen szeretnék valamilyen grafikai cégnél, stúdióban alkalmazott grafikusként elhelyezkedni, aztán pedig, ha úgy érzem, hogy szeretnék még fejlődni szakmailag, tovább tanulni. A mesterképzést most egy évig viszont biztosan pihentetem, kell egy kis kihagyás így 15 év oktatás után.

- Milyen érzés volt, hogy több sajtóban is megjelentek a rajzaid?

- Meglepetésként ért. Volt már rá példa, hogy bizonyos munkáim miatt a rádió felkeresett, de olyan, hogy ennyi felkérést kapjak, még nem nagyon. Meglepett és nagyon jól esik, motivációt ad, számomra ez azt üzeni, hogy ha nagyon beleteszem magam a munkámba, akkor meglesz a gyümölcse.

- Az érettségid évében, pályaválasztáskor, volt, hogy próbáltak lebeszélni a művészeti szakról, mert az általános gondolkodás szerint ez nem biztos megélhetés? Mit mondanál azoknak a pályaválasztás előtt álló fiataloknak, akik ugyancsak művészeti pályára készülnek?

- Igen, természetesen én is sokszor megkaptam a kérdést, hogy mit fogok majd ezzel kezdeni... de én úgy gondolom, hogy az, hogy valaki meg tud-e élni a szakmájából, az a személyiségén múlik és azon, hogy mennyi munkát ad bele az egészbe. Az egyetemet is végig lehet lazálni, persze, hiszen az iskola inkább csak egy támpontot nyújt - a munka nagy részét otthon, az iskolában megszerzett tudás alapján kell elvégezni. Az egyetem támogat abban, amit szeretsz, de ha magadtól nem csinálod, akkor persze, hogy nem tudsz majd megélni. Viszont aki szereti a szakmáját és igazán beleadja magát, az biztosan megállja majd a helyét az életben.

SZTEinfo: Kósa Boglárka

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 14

Tweet

Letöltés